

eele laskitud et ta neid Turki rahwa
troppid, mis weel seal ümberkaudu ol-
sid, piddi ülesotsima ja laiale pillama,
juhtus koggematta ühhe sure Turki leri
peäle, kus seitse tuhhat sees ollid, ja
temmal ei olnud enam kui kuusteist-
kümmend sadda meest, ennamiste ferged
rüütlid. Temma olli siis käl kahhe wah-
hel, kas ta piddi se sure hulga wasto
hakkama woi taggasi minnema. Agga
ta piddas ommeti sedda noud et ta tah-
tis, Jummal nimmel nende wasto min-
na, nenda kui ennemuiste Dawet Ro-
liati wasto. Ja Jummal laskis sedda
noud ka nenda hästikorda minna et ta kesi
nende leri tungis ja nende omma tükkide-
ga neid mahhalaskis et suur hulk tappeti,
monned woeti wangi, ja teised aeti laiale.
Kui se teine wäggi järrele tuuli wõtsid
nemmad ühhe teise sure linna ärra ja
laatsid ta ühhe würti-riki meie Keisri-
Praua

Praua wallitsusse alla ja keik se rahwas
seäl sees wandusid meie kruno alla et
naad tahtsid truid allamad olla. Siis
jäl üks ossa selle sõa wäe lürist sel tal-
wel seinna, se teine ja surem ossa läks
Pohla male korderisse, kus nende moon
walimis oli. Se teine wäggi selle teise
Generali al teggi waenlastele ka suurt
kahjo, ja need Kosakkid ajasid mitto
tuhhat hobbose, weiksed ja lambad Tar-
tari rahwalt ärra, ja peästsid monni
tuhhat innimest, mis need rõõwolid Poh-
la-maalt wäggise ollid risunud, jälle
nende käest ärra. Wata, sel wiisil läks
se esimesenne aasta meie sureks häneks,
agga teiste sureks kahjuks möda. Tur-
ki rahwa üllem wallitseja püüdis jälle
selle talwe sees üht suurt wägge kogu-
da; agga temma piddi neile suurt kae
rahha ja kaheworra palga maksma, sest
ükski ei tahtnud enam meie wäe wasto
sõda